

JEF NOTERMANS 80 JAAR

Op 30 april wordt Drs. Jef Notermans 80 jaar. Dit lid laat zich nooit op gewone vergaderingen van ons genootschap zien, maar geeft wel telkens opnieuw blijken van zijn belangstelling als trouw lezer van het maandblad.

Te zijner eer nemen wij een strofe op van een van de 25 minneliedereren van Heinric van Veldeken, die onlangs opnieuw zijn verschenen bij Tjeenk Wilink/Noorduijn.

Notermans schreef er de inleiding voor, en gaf ook een toelichting.

In den tiden van den jare
dat die dage werden lanc
ende dat weder weder clare,
so ernouwen openbare
merelare heren sanc,
die ons brengen lieve mare,
Gode mach her's weten danc
dé hevet rechte minne
sonder rouwe ende ane wanc.

Wat staat hier anders dan dat in de tijd van het jaar dat de dagen lang worden en het weder weer opklaart, de merels opnieuw hun zang laten horen. Een verrassend juiste waarneming in een lied uit de 12e eeuw: voor de vogelzang is immers de toemende daglengte, de grotere hoeveelheid licht, een voorwaarde!

Jef Notermans, houd je goed! Ad multos annos.

Piet van Nieuwenhoven

VERSLAG VAN DE MAANDVERGADERINGEN

te Maastricht op 2 maart 1978

Opmerkelijk veel leden waren naar deze bijeenkomst gekomen, misschien wel door de aangekondigde dia-lezing van de voorzitter.

Deze was dan ook verheugd enkele bijzondere gasten te kunnen verwelkomen.

De ijspegelpuzzel uit het Maandblad werd door het 13-jarige jeugdlid, de jongeheer Schepels als volgt opgelost: In elk pegeltje zal een buisje ontstaan zijn, waardoor het erdoor stromende water eronder een nieuwe ijspegel veroorzaakte. Deze verklaring liet de oudere leden niet onberoerd en velen lieten zich verleiden tot een eigen verklaring; maar of die verklaringen beter waren, wie zal het zeggen?

De heer Kemp ging verder in op de binnengekomen mededeling dat er zich tussen de oude en de nieuwe maasbrug al een week lang een aalscholver ophield. Hij meende, dat het een onvolwassen, althans nog niet uitgekleurd exemplaar was. Hij had geconstateerd, dat dit dier met zijn vleugels uiteen op de stenen oever zat en dus kennelijk het water in was geweest.

Een bijzonder natuurverschijnsel was de door de voorzitter meegebrachte rottende kalebas, waarvan de zaden in de vrucht ontkiemd waren en met bladeren en wortels uit de vrucht groeiden.

Broeder Thomas Moore had braakballen van een torenvalk meegebracht die onder het dak van de HAVO Oud Vroenhoven aan de Brusselseweg lagen. (De heer van Mourik voegde hier aantoe dat hij regelmatig daar een torenvalk zag jagen).

In de Scharkgroeve had hij deze winter een zevental soorten vlermuizen geconstateerd, te weten: water-, baard-, gewone grootoor-, grijze grootoor-, dwerg-, franjestaart- en ingekorven vlermuis, in totaal 78 exemplaren, twee meer dan de vorige win-